

99-08310
G3V

Bl. KLAARER (103), 1985

"OPEREREN" EKSTERS IN GROEPEN?

Een paar weken geleden vroeg een collega hoe zij een groep Eksters kon elimineren. Op mijn vraag waarom, kwam het volgende antwoord. De betreffende collega woont in een bosrijke omgeving. Haar tuin wordt geterroriseerd door een groep Eksters. Het aantal is mij niet bekend, maar het zijn er nogal wat. Behalve dat de familie 's ochtends vroeg door die "herrieschopper" gewekt wordt, ergeren zij zich vooral aan de "moordlust" van de Eksters. Iedere ochtend zou er weer een vogeltje begraven moeten worden. Zij hebben zelfs gezien hoe de Eksters dankzij goede samenwerking een Houtduif en een Eekhoorn doden.

Omdat ik nog nooit eerder iets dergelijks over Eksters gehoord heb, vraag ik iedereen die soortgelijke ervaringen heeft als hierboven geschetst, dit aan mij door te geven.

Maarten Manders.

LATE WAARNEMING VAN BOERENZWALUW.

Op 25-11-'84 bevond Henk Munsters zich tesamen met enkele andere vogelaars bij Budeldorplein. Het was aangenaam weer voor de tijd van het jaar. Op een gegeven moment werd een Boerenzwaluw ontdekt die zich bij de bebouwing ophield, om zijn kostje te vergaren. Gedurende langere tijd kon de rondvliegende vogel geobserveerd worden.

Gewoonlijk worden in de Kempen de laatste Boerenzwaluwen medio oktober waargenomen. In sommige jaren, bij aanhoudend uitzonderlijk zacht weer, waardoor de vogels langdurig voldoende voedsel kunnen vinden, worden nog wel eens een aantal waarnemingen verricht tot in de eerste week van november. Dit jaar echter, waren de vogels volgens het normale patroon weggetrokken en tussen medio-oktober en de waarneming van 25 november werden geen Boerenzwaluwen meer gezien. Mogelijk houdt deze late waarneming verband met de zeer krachtige zuider-stormen die aan deze dag vooraf gingen! Dergelijke weersomstandigheden hebben wel vaker tot gevolg dat vogels vanuit zuid-Europa in noordelijker gelegen streken verzeild raken.

Lex. (opgesteld aan de hand van gegevens van Henk Munsters).

IJSVOGELS - 1. + 207

Op 12-11-'84 liep ik t.b.v. de bekendtellingen langs de Keersop, onder Bergeyk, toen ik een IJsvogel opmerkte. Het rood en blauwgroene in het verenkleed van de vogel, die op een draad boven de beek zat, kleurde hel op in het zonlicht. Hierdoor viel hij al op grote afstand op. Dat was maar goed ook, want deze IJsvogel bleek zeer schuw te zijn. Ik had 'm anders dus mogelijk gemist! Telkens als ik een bocht in de beek passeerde en in het gezichtsveld van de vogel kwam, vloog dit ex. een behoorlijk eind verder. Ik begon me al af te vragen tot hoever dit zo door zou gaan, toen ik de IJsvogel bij een groepje zware Eiken op een weipaaltje zag zitten. I.t.t. eerst vertikte hij het nu om op te vliegen. Ik genoot van de mooie kleuren, toen ik dit prachtige vogeltje uiteindelijk op c.a. 8 meter afstand in mijn kijkerbeeld had. Toen ik hem nog dichterbij benaderde vloog hij echter op, om mij met een bochtje te passeren. Het leek wel ofdat dit punt voor deze IJsvogel een grens betekende, welke hij kost wat kost niet wilde overschrijden!

Zo voortdenkend zag ik op nog geen 50 meter voor me uit een andere IJsvogel in m'n richting komen. Dit ex. nam op enkele meters afstand, bij het boomgroepje op de schrikdraad plaats!

De Eiken waren in de nabijheid van de beek voor menselijke opvattingen het enige opvallende markeringspunt in de verre omgeving. Mogelijk ook voor beide IJsvogels, die dit punt als hun (voedsel-)territoriumgrens leken te beschouwen.

Lex.